

מסכת בכורות

פרק ה

א. כל פסולי המקדשין (הנאותו להקדשת), נמברין באטלייז (ונשחתין באטלייז) ונשקלין בלוּטרא, חוץ מון הבכור ומון המעשר, שהנאותו לבעלים. פסולי המקדשין הניתנו להקדש. ונשקלין מנה כנגד מנה בבכור:

ב. בית שמא אומרים, לא ימנהישראל עם הכהן על הבכור. בית היל מתיירין, ואפלו נכרי. בכור שאחزو דם, אפלו הוא מות, אין מקיזין לו דם, דברי רבי יהודה. וחייבים אומרים, יקיז, ובבד שלא יעשה בו מום. ואם עשה בו מום, הרי זה לא ישחת עליהם. דברי שמעון אומר יקיז, אף על פי שהוא עושה בו מום:

ג. הצורים באזן הבכור, הרי זה לא ישחת עולמית, דברי רבי אליעזר. וחייבים אומרים, כשהיינלד לו מום אחר, ישחת עליהם. מעשה בזכר של רחלים זקן ושערו מדלך, ראהו קסדור אחד, אמר, מה טיבו של זה. אמרו לו, בכור הוא ואיינו נשחת אלא אם כן

קִיה בֹ מומ. נָטַל פְגִיּוֹן וַצְרָם בָאָזְנוֹ, וּבָא מַעֲשָׂה לְפָנֵי חֲכָמִים וַהֲפִירּוּהוּ. רָאָה שְׁהַתִּירוֹן, וְהַלְךָ וַצְרָם בָאָזְנוֹ בְכֻורֹת אֶחָרִים, וְאָסְרוֹן. פָעֵם אַחַת קִיה תִינּוּקָת מַשְׁחָקָיו בְשִׁדָה וְקָשָׁרוֹ זָנּוּבָת טְלָאִים זֶה לְזֶה, וְגַנְפְּסָקָה זָנּוּבָה שֶׁל אַחֲד מֵהֶם וְהַרְיִ הָוָא בְכֻור, וּבָא מַעֲשָׂה לְפָנֵי חֲכָמִים וַהֲפִירּוּהוּ. רָאוּ שְׁהַתִּירוֹן, וְהַלְכָה וְקָשָׁרוֹ זָנּוּבָת בְכֻורֹת אֶחָרִים, וְאָסְרוֹן. זֶה הַכְּלָל, כָל שְׁהָוָא לְדַעַתּוֹ, אָסּוֹר. וְשֶׁלָא לְדַעַתּוֹ, מְפָרָה:

ד. קִיה בְכֻור רֹזְכָפוֹ, וְבָעַטוֹ וַעֲשָׂה בֹ מומ, הַרְיִ זֶה יַשְׁחוּט עַלְיוֹן. כָל חֲמוּמִין הַרְאוּיִין לְבָוא בַיִדִי אָדָם, רֹעִים יִשְׂרָאֵל גְּאַמְנִים, וְרֹעִים כְּהַנִּים אֵין גְּאַמְנִים. רְבָנו שְׁמַעַן בָן גִּמְלִיאֵל אָוֹמָר, גְּאַמְנוֹ הָוָא עַל שֶׁל חֲבָרוֹ וְאֵינוֹ גְּאַמְנוֹ עַל שֶׁל עַצְמוֹ. רַבִּי מַאֲיר אָוֹמָר, הַחְשָׁד עַל קְבָר, לֹא דָנוֹ וְלֹא מְעִידָוָה:

ה. גְּאַמְנוֹ הַכְּהָן לֹוֹמֶר הַרְאיִיתִי בְכֻור זֶה וּבַעַל מומ הָוָא. הַכְּלָל גְּאַמְנִים עַל מוֹמִי הַמְּעִישָׁר. בְכֻור שְׁגָסְמִית עַיְנוֹ, שְׁבָקְטָעָה יָדוֹ, שְׁגַשְׁבָּרָה רְגָלוֹ, הַרְיִ זֶה יַשְׁחַט עַל פִי שְׁלָשָׁה בְנֵי הַכְּגָסָת, רַבִּי יוֹסִי אָוֹמָר, אֲפָלוֹ יִשְׁשָׁם עַשְׂרִים וָשְׁלָשָׁה, לֹא יַשְׁחַט אֶלָּא עַל פִי מִמְּהָה:

ו. הַשׁוֹחֵט אֶת הַבְּכֻור (וּמְכָרוֹ) וּנוֹדֵע שֶׁלָא הַרְאָהוּ, מַה שָׁאָכְלוּ אֲכָלוּ וְהָוָא יְחִזֵיר לְהָם אֶת הַקְּמִים. וּמַה שֶׁלָא אֲכָלוּ, הַבְּשָׁר יְקָבֵר וְהָוָא יְחִזֵיר לְהָם אֶת הַקְּמִים. וְכֵן הַשׁוֹחֵט אֶת הַפְּרָה וּמְכָרָה וּנוֹדֵע

שַׁהֲיָא טְרִפָּה, מַה שֹּׁאכֶלֶת אֲכֵלֶת וַיְחִזֵּיר לָהֶם אֶת הַקְּמִים. וַمַּה שָׁלַא
אֲכֵלֶת, הַנּוּ יְחִזְרוּ לוּ אֶת הַבָּשָׂר וְהוּא יְחִזֵּיר לָהֶם אֶת הַקְּמִים.
מִכְרֹוּהוּ לְגִבְרִים אוֹ הַטִּילוּהוּ לְכָלְבִּים, יְשַׁלְּמוּ לוּ דָמֵי הַטְּרִפָּה: